

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

04.10.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe w VAT przeniesienia przez wspólnika na rzecz spółki jawnej środków pieniężnych oraz nieruchomości jako wkładu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 września 2021 r., sygn. 0113-KDIP1-3.4012.406.2021.4.MJ ___ 3

Korekta wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług na rzecz podmiotu powiązanego, wynikająca z faktycznego ustalenia kosztów rzeczywistych, nie stanowi korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 10 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.169.2021.1.RK ____ 4

Skutki podatkowe w VAT przeniesienia przez wspólnika na rzecz spółki jawnej środków pieniężnych oraz nieruchomości jako wkładu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 września 2021 r., sygn. 0113-KD IPT1-3.4012.406.2021.4.MJ

W analizowanej sprawie wnioskodawca oraz spółka jawna będą realizować wspólne przedsięwzięcie gospodarcze, polegające na realizacji inwestycji budowlanych, a następnie sprzedaży powstałych z tego procesu budynków/lokalii. Działalność gospodarcza we wskazanym zakresie będzie formalnie prowadzona przez spółkę jawną (będzie ona „wspólnikiem aktywnym” realizowanych przedsięwzięć). Wnioskodawca będzie natomiast tzw. wspólnikiem cichym. Obowiązkiem wnioskodawcy w zakresie zawartej umowy będzie wniesienie na poczet spółki cichej wkładu w postaci określonych składników majątkowych (w tym nieruchomości i środków pieniężnych). Poza wniesieniem wkładu, wnioskodawca nie będzie dokonywał żadnych dodatkowych świadczeń na poczet realizacji umowy.

W powyższych okolicznościach Dyrektor KIS uznał, że:

1) przeniesienie przez wspólnika na rzecz spółki jawnej środków pieniężnych nie będzie podlegało VAT. Czynność ta nie będzie stanowiła bowiem dostawy towarów, o której mowa art. 7 ust. 1 ustawy VAT, ani świadczenia usług na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy VAT, a tym samym nie zostanie wypełniona dyspozycja art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. Środki pieniężne nie stanowią bowiem towaru w myśl ustawy VAT, a strony umowy nie będą świadczyć wobec siebie żadnych usług.

2) czynność przeniesienia przez wspólnika na rzecz spółki jawnej nieruchomości należy uznać za dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT. W rozpatrywanej sprawie w związku z wniesieniem przez wnioskodawcę wkładu na poczet spółki cichej, wnioskodawca przeniesie bowiem własność składników majątku na spółkę jawną, tj. własność nieruchomości. Jednocześnie czynność przeniesienia własności nieruchomości będzie odpłatna, gdyż wnioskodawca uzyska udział w spółce cichej, tj. wyrażony w pieniądzu udział kapitałowy w przedsięwzięciu realizowanym na podstawie umowy, który będzie stanowił podstawę do określenia jej prawa do udziału w zyskach z tego przedsięwzięcia. Przy tym, jak wskazano we wniosku,

składniki majątku będące przedmiotem wkładu wnioskodawcy do spółki cichej nie będą stanowiły ZCP w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy VAT ani przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. Zatem wniesienie przez wnioskodawcę wkładu w postaci nieruchomości do spółki jawnej nie będzie stanowiło czynności wyłączonej z opodatkowania VAT na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy VAT. W konsekwencji, czynność wniesienia przez wnioskodawcę własności nieruchomości do spółki jawnej będzie stanowiła odpłatną dostawę towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT podlegającą opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

3) w związku z przeniesieniem przez wspólnika na rzecz spółki jawnej nieruchomości, jako jego wkładu do spółki cichej i określeniem w umowie wartości tego wkładu w kwocie brutto, podstawą opodatkowania, w myśl art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 pkt 1 ustawy VAT, będzie wszystko, co stanowi zapłatę z tytułu dokonania aportu, pomniejszone o kwotę podatku VAT. A zatem gdy aport zostanie wyceniony według wartości brutto, podstawą opodatkowania będzie ta właśnie wartość pomniejszona o należny podatek, czyli wyliczona zgodnie z metodą „w stu”.

Komentarz eksperta

W komentowanej interpretacji indywidualnej występuje nietypowa sytuacja/konstrukcja, w której wnioskodawca (podatnik VAT), realizując swój obowiązek wniesienia wkładu do tzw. spółki cichej (będącej *de facto* umową nienazwaną, zawartą w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia gospodarczego), w rzeczywistości wniesie ten wkład do spółki jawnej, z którą ww. spółkę cichą zamierza utworzyć. Wnioskodawca nie stanie się jednak wspólnikiem spółki jawnej - za wniesione do niej składniki majątkowe otrzyma natomiast udział w spółce cichej, który będzie odpowiadał wartości wniesionego wkładu (określonej w kwocie brutto).

Niemniej, pomimo wspomnianej specyficznej konstrukcji, organ podatkowy potraktował zdarzenie opisane przez wnioskodawcę analogicznie jak przypadku wniesienia „typowego” wkładu do spółki jawnej (tj. wniesionego w zamian za ogół praw i obowiązków w spółce otrzymującej wkład). Dyrektor KIS w szczególności podkreślił, że transfer środków pieniężnych (wniesienie

wkładu pieniężnego) nie podlega VAT (jako niespełniający definicji dostawy towaru/ świadczenia usług). Dyrektor KIS potwierdził także utrwalone już podejście organów podatkowych i sądów administracyjnych co do traktowania na gruncie VAT wkładu niepieniężnego, zgodnie z którym aport (tu: nieruchomości) wniesiony przez podatnika do spółki stanowi dostawę towaru podlegającą VAT.

Jednocześnie warto zwrócić uwagę na stanowisko organu podatkowego co do ustalenia podstawy opodatkowania w związku z przekazaniem spółce jawnej nieruchomości w ramach wkładu niepieniężnego. Również w tym zakresie Dyrektor KIS przyjął bowiem analogiczne podejście, jak w przypadku „klasycznego” aportu. Wskazał bowiem, iż skoro przedmiot aportu (nieruchomość) zostanie wyceniony według wartości brutto, podstawą opodatkowania będzie ta właśnie wartość, odpowiadająca wartości otrzymanego w zamian udziału, pomniejszona o należny VAT (obliczony metodą „w stu”). Tytułem przypomnienia należy wskazać, że w przeszłości pojawiały się wątpliwości, czy podstawą opodatkowania nie powinna być wartość rynkowa przedmiotu aportu. Niemniej wątpliwości te zostały zasadniczo rozwiane przez NSA wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2017 r. (sygn. I FSK 2326/15).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Korekta wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług na rzecz podmiotu powiązanego, wynikająca z faktycznego ustalenia kosztów rzeczywistych, nie stanowi korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 10 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.169.2021.1.RK

Przedmiotem wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej był sposób ujmowania w rachunku podatkowym korekty wynagrodzenia wnioskodawcy z tytułu świadczenia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego na rzecz pod-

miotów powiązanych w związku z aktualizacją bazy kosztowej. Jak wskazano w omawianym wniosku, wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług ustalane jest w oparciu o metodę koszt plus 5% i opiera się na kalkulacji bazy kosztów rzeczywiście poniesionych przez wnioskodawcę, przy czym w ciągu roku kalendarzowego podmioty powiązane są obowiązane do zapłaty wynagrodzenia ryczałtowego, obliczonego na bazie kosztów planowanych. Po zakończeniu roku natomiast, w związku z faktycznym ustaleniem rzeczywistych kosztów świadczenia usług, wnioskodawca dokonuje korekt wynagrodzenia „in plus” oraz „in minus”. Korekty wynagrodzenia ujmowane są na bieżąco w CIT zgodnie z zasadami ogólnymi wynikającymi odpowiednio z art. 12 ust. 3j-3 m ustawy CIT oraz art. 15 ust. 4i i 4j ustawy CIT. U wnioskodawcy pojawiły się wątpliwości czy dokonywane przez niego korekty wynagrodzenia – z uwagi na powiązania między podmiotami – należy kwalifikować jako korekty cen transferowych, o których mowa w art. 11e ustawy CIT.

Wnioskodawca stanął na stanowisku, iż **korekty wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego nie stanowią korekty cen transferowych**, bowiem ta stanowi tzw. korektę kompensacyjną. W ocenie natomiast Wnioskodawcy, dokonywane przez niego korekty urealniamy jedynie wartość bazy kosztowej i w związku z jej dokonaniem po stronie wnioskodawcy nie dochodzi do zmiany (zwiększenia) jego rentowności, ponieważ narzut na kosztach jest stały i wynosi 5%. W konsekwencji, zdaniem wnioskodawcy, korekta wynagrodzenia nie jest spowodowana potrzebą „urynkowienia” wynagrodzenia.

Stanowisko podatnika w powyższym zakresie zostało uznane za **prawidłowe**. Organ wskazał, że korekta cen transferowych ma na celu doprowadzenie rozliczeń pomiędzy podmiotami powiązanymi do poziomu zapewniającego spełnienie zasady ceny rynkowej. Stąd też, w ocenie organu, korekta taka dokonywana jest wówczas, gdy pierwotne rozliczenia nie dawały rynkowego wyniku, a zatem jej istotą jest wyrównanie oczekiwanego poziomu rentowności, zaburzonego wskutek wystąpienia trudnych do przewidzenia okoliczności. W konsekwencji, zdaniem organu, **zakres pojęcia korekty cen transferowych jest ograniczony do tych przypadków, w których korekta przychodu lub kosztu wynika z dążenia podatnika do doprowadzenia rentowności do poziomu**

rynkowego, a nie z innych okoliczności, które mogą mieć wpływ na cenę transakcyjną.

Tak więc korekty cen transferowych dokonuje się tylko w przypadku, gdy wskutek pewnych zdarzeń wymagane jest „urynkowienie” transakcji, **natomiast w opisanym we wniosku stanie faktycznym korekta przychodu lub kosztu nie wynika z dążenia podatnika do doprowadzenia rentowności do poziomu rynkowego ale z innych okoliczności**, które mogą mieć wpływ na cenę transakcyjną. Tym samym, **w ocenie organu, warunek rynkowości cen był spełniony w sytuacji istnienia różnicy pomiędzy wynagrodzeniem ryczałtowym (na bazie kosztów planowanych), a wynagrodzeniem opierającym się na bazie faktycznych kosztów**, co powoduje, zgodnie ze zdaniem organu, że korekta ceny powinna być dopuszczalna na zasadach ogólnych.

Komentarz eksperta

Stanowisko, zgodnie z którym rozliczenia wtórne (w oparciu o koszty rzeczywiste) nie stanowią korekty cen transferowych i jako takie powinny być ujmowane „na bieżąco”, było już prezentowane przez organy podatkowe w przeszłości (tak m.in. Dyrektor KIS w interpretacjach indywidualnych: z 1 sierpnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.215.2019.2.BK, z 29 listopada 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.423.2019.1 oraz z 14 grudnia 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.416.2020.1.SG). **Wydaje się ono jednak stać w sprzeczności zarówno z literalnym brzmieniem przepisów, jak i wydanymi przez Ministerstwo Finansów Objasnieniami podatkowymi w zakresie cen transferowych z 31 marca 2021 r.**

Przede wszystkim, za pozbawione podstawy należy uznać poniższe elementy stanowiska organu:

1) zakres pojęcia korekty cen transferowych jest ograniczony do tych przypadków, w których korekta przychodu lub kosztu wynika z dążenia podatnika do doprowadzenia rentowności do poziomu rynkowego, a nie z innych okoliczności, które mogą mieć wpływ na cenę transakcyjną – stwierdzenie to stoi w sprzeczności z brzmieniem art. 11e ustawy CIT, z którego bezpośrednio wynika możliwość dokonania korekty transferowych gdy „nastąpiła zmiana istotnych okoliczności mających wpływ na ustalone

w trakcie roku podatkowego warunki lub **znane są faktycznie poniesione koszty lub uzyskane przychody będące podstawą obliczenia ceny transferowej**”. Powyższe znajduje potwierdzenie we wspomnianych wcześniej Objasnieniach podatkowych, gdzie jako przesłankę dokonania korekty cen transferowych wprost wskazano odchylenie kosztów rzeczywistych od budżetowanych.

2) opisane we wniosku korekty mają jakoby nie stanowić korekt powodujących „urynkowienie” transakcji, a warunek rynkowości cen byłby spełniony w sytuacji istnienia różnicy pomiędzy wynagrodzeniem ryczałtowym a wynagrodzeniem opierającym się na bazie kosztów faktycznych – trudno zgodzić się z powyższą tezą, bowiem mechanizmy zakładające rozliczenie w oparciu o koszty budżetowe z późniejszą korektą dostosowawczą do poziomu kosztów faktycznych należy postrzegać właśnie jako służące urynkowieniu transakcji, tj. odzwierciedleniu warunków na jakie umówiłyby się podmioty niepowiązane (te byłyby w stanie osiągnąć cenę rynkową bez posługiwania się mechanizmem kosztów budżetowanych i faktycznych, a więc realizowałyby odpowiednie przychody i ponosiły odpowiednie koszty bez konieczności dokonywania korekt). Z tego względu za nierynkowe w rozumieniu regulacji dotyczących cen transferowych należałoby uznać takie ustalenia, które prowadziłyby do wykazania dochodów niższych na skutek braku zastosowania odpowiednich korekt wynagrodzenia, szczególnie gdy ich źródłem jest dostosowanie kosztów budżetowanych do kosztów faktycznych.

W związku z powyższym nie sposób zaakceptować zarówno tez przedstawionych w wydanej interpretacji, jak i sformułowanego na ich podstawie stanowiska. Należy zatem mieć nadzieję, iż w celu zachowania spójności podejścia do regulacji dot. korekt cen transferowych, przedmiotowa interpretacja, wraz z innymi wydanymi historycznie, zostanie wyeliminowana przez Ministerstwo Finansów z obrotu prawnego w ramach istniejących mechanizmów kontroli.

DOMINIKA MICHALSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT do środków pieniężnych otrzymanych od prywatnego podmiotu na podstawie umowy dofinansowania, stanowiących częściowy zwrot poniesionych wydatków na wybudowanie środka trwałego, wyrok WSA we Wrocławiu z 23 września 2021 r., sygn. I SA/WR 554/21	7
Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w związku z zapłatą kwoty meczowej zagranicznym federacjom piłkarskim, wyrok NSA z 21 września 2021 r., sygn. II FSK 365/21	7
W przypadku przekształcenia formy prawnej spółki, określenie w decyzji organu podatkowego poprzedniej formy prawnej spółki nie może skutkować nieważnością tej decyzji, wyrok NSA z 21 września 2021 r., sygn. I FSK 1615/19	7
Warunki uznania tablic reklamowych za niezwiązane trwale z gruntem, wyrok NSA z 22 września 2021 r., sygn. III FSK 106/21	7
Kwestia zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia dla świadczonych przez spółkę usług budowlanych w ramach konsorcjum, wyrok WSA w Rzeszowie z 21 września 2021 r., sygn. I SA/RZ 512/21	8
Obowiązek dostawy towarów w systemie wysyłkowym pocztą lub przesyłkami kurierskimi, wyrok WSA w Łodzi z 23 września 2021 r., sygn. I SA/ŁD 376/21	8

Kwestia zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT do środków pieniężnych otrzymanych od prywatnego podmiotu na podstawie umowy dofinansowania, stanowiących częściowy zwrot poniesionych wydatków na wybudowanie środka trwałego, wyrok WSA we Wrocławiu z 23 września 2021 r., sygn. I SA/WR 554/21

Przedstawiony we wniosku stan faktyczny nie pozwala na uznanie, aby dofinansowanie, które na podstawie umowy jest wypłacane w transzach na rzecz spółki przez spółkę Z. miało charakter zwrotu wydatków, o którym mowa w art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT, poniesionych przez spółkę w związku z budową pompowni. Sama spółka używa w opisie stanu faktycznego pojęcia „darowizna” na określenie tego sposobu finansowania. Tym samym organ prawidłowo uznał, iż art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT nie ma zastosowania sprawie. „Zwrot wydatków”, o którym mowa w tym przepisie ma dotyczyć kwoty tej samej, a nie takiej samej. Warunku tego nie spełnia dofinansowanie wynikające z umowy zawartej ze spółką Z. Ponadto, musi istnieć pomiędzy stronami pewien stosunek zobowiązaniowy, żeby można było mówić w ogóle o zwrocie. Ustawa podatkowa nie definiuje pojęcia „zwrot wydatków”, a zatem należałoby oceniać to pojęcie z perspektywy językowej. Pojęcie to zakłada istnienie osób - które są do zwrotu z jednej strony uprawnione, a z drugiej strony zobowiązane i w analizowanej sprawie taka sytuacja obligacyjna z pewnością nie zaistniała, aby można było w ogóle mówić o zwrocie co do istoty.

Kwestia obowiązku pobrania podatku u źródła w związku z zapłatą kwoty meczowej zagranicznym federacjom piłkarskim, wyrok NSA z 21 września 2021 r., sygn. II FSK 365/21

Dla rozstrzygnięcia sprawy fundamentalne znaczenie ma zadeklarowany przez PZPN stan faktyczny, z którego wynika, że nie jest on w stanie dokonać odpowiedniego podziału wynagrodzenia (kwoty meczowej) na część, która jest wypłacana zawodnikom przez zagraniczną spółkę lub federację (podlegającą opodatkowaniu w Polsce) oraz na część, która stanowi dochód danej spółki lub federacji jako agenta, organizatora, administratora, impresaria itp. Skoro w niniejszej sprawie PZPN „nie ma wiedzy, na pokrycie których kosztów spółka/federacja (...) przeznaczają otrzymaną kwotę meczową” – a jednocześnie istotna jej część związana jest

z osobiście wykonywaną działalnością sportowców, to w takiej sytuacji, związek jako płatnik, powinien pobrać podatek u źródła od całości wypłacanej należności. Zatem to na PZPN, jako płatniku, spoczywa obowiązek poboru podatku wynikający z art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

W przypadku przekształcenia formy prawnej spółki, określenie w decyzji organu podatkowego poprzedniej formy prawnej spółki nie może skutkować nieważnością tej decyzji, wyrok NSA z 21 września 2021 r., sygn. I FSK 1615/19

Podmiot przekształcony nie jest traktowany jako podmiot likwidowany, gdyż prowadzona przez niego działalność przy wykorzystaniu tego samego majątku będzie kontynuowana w innej formie prawnej przez ten podmiot. W wyniku przekształcenia następuje kontynuacja, a nie następstwo prawne, bowiem tylko sam podmiot podlega zmianie, a nie zamianie na inny podmiot. W związku z tym, między spółką przekształconą a spółką przekształcaną zachodzi tożsamość podmiotowa, a nie następstwo prawne. Osoba prawna związana w wyniku przekształcenia innej osoby prawnej wstępuje we wszystkie przewidziane w tych przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki tej osoby. W konsekwencji, skoro w wyniku przekształcenia formy prawnej spółki mamy do czynienia z kontynuacją, to określenie w decyzji organu podatkowego poprzedniej formy prawnej spółki nie może skutkować nieważnością tej decyzji.

Warunki uznania tablic reklamowych za niezwiązane trwale z gruntem, wyrok NSA z 22 września 2021 r., sygn. III FSK 106/21

Obiekty budowlane niewymienione w katalogu zawartym w art. 3 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane, w tym tablice reklamowe niezwiązane trwale z gruntem, nie mogą zostać uznane za budowle dla potrzeb ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i opodatkowane podatkiem od nieruchomości. Skoro z jednoznacznych zapisów Projektu NBB 18 wynika, że tablice reklamowe „NBB 18” zostały posadowione na fundamencie nietrwale związanym z gruntem, bowiem stopa fundamentowa jest stawiana na wyrównanym gruncie i w każdej chwili może być też z tego gruntu zabrana oraz, że do ich przemieszczenia i posadowienia nie jest niezbędny specjalistyczny sprzęt – to nie doszło do trwałego związania tego obiektu (tablicy reklamowej) z gruntem.

Kwestia zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia dla świadczonych przez spółkę usług budowlanych w ramach konsorcjum, wyrok WSA w Rzeszowie z 21 września 2021 r., sygn. I SA/RZ 512/21

W analizowanej sprawie nie można uznać relacji pomiędzy liderem konsorcjum i partnerem za „podwykonawstwo”, ponieważ partner konsorcjum nie wykonuje prac objętych umową zawartą z zamawiającym na zlecenie lidera, lecz na podstawie umowy podpisanej z zamawiającym. W analizowanej sprawie należało odwołać się do (ówczesnego) brzmienia art. 2 pkt 9b ustawy Prawo zamówień publicznych, który *explicite* mówi, iż z podwykonawstwem mamy do czynienia w sytuacji, gdy występuje stosunek prawny na podstawie umowy o podwykonawstwie między wykonawcą generalnym a podwykonawcą. W analizowanej sprawie zarówno lider konsorcjum, jak i partner działali w charakterze wykonawcy usług względem zamawiającego (inwestora). W konsekwencji nie można zaakceptować stanowiska organu, iż spółka jako członek (partner) konsorcjum na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 17 ust. 1h ustawy VAT, świadcząc usługi wymienione

w poz. 2-48 załącznika nr 14 do ustawy VAT jest zobowiązana do wystawienia faktur VAT na rzecz lidera konsorcjum z zastosowaniem mechanizmu odwrotnego obciążenia.

Obowiązek dostawy towarów w systemie wysyłkowym pocztą lub przesyłkami kurierskimi, wyrok WSA w Łodzi z 23 września 2021 r., sygn. I SA/ŁD 376/21

W świetle § 2 ust. 1 w zw. z poz. 36 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących należy przyjąć, że przypadku dostawy towarów w systemie wysyłkowym korzystającej ze zwolnienia w obowiązku ewidencjonowania na kasie rejestrującej istotne jest m.in., by towar został przemieszczony od dostawcy do klienta lub do wskazanego przez niego miejsca pocztą lub przesyłką kurierską, co oznacza, że nie może on zostać wydany klientowi w sklepie stacjonarnym z chwilą zawarcia umowy sprzedaży lub dostarczony za pośrednictwem firmy (bądź osoby zatrudnionej w spółce) trudniącej się wysyłką lub transportem towarów lub innej świadczącej usługi z zakresu wysyłki/transportu towarów.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Rozliczenie opakowań zwrotnych na gruncie ustawy VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 września 2021 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.50.2021.1.MS	10
Skutki podatkowe w PCC dysponowania środkami pieniężnymi poprzez ich lokowanie na lokatach bankowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB4.4014.144.2017.10.BB	11
Kwestia uzyskania statusu podatnika CIT przez polski oddział niemieckiej spółki komandytowej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.140.2021.3.KS	11
Skutki podatkowe w CIT wniesienia działu budowlanego tytułem wkładu niepieniężnego do spółki celowej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.156.2021.2.RK	12

Rozliczenie opakowań zwrotnych na gruncie ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 września 2021 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.50.2021.1.MS

Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej będzie dokonywał dostaw towarów w opakowaniach zwrotnych, za które będzie pobierał kaucje. Sprzedaż prowadzona będzie głównie na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. Powyższą sprzedaż będzie rejestrował na kasie fiskalnej z elektronicznym zapisem kopii i nie będzie wystawiał faktury, jeśli kupujący jej nie zażąda. Wydanie klientowi detalicznemu opakowania zwrotnego oraz pobranie od niego kaucji będzie ewidencjonowane na paragonie fiskalnym, w części niefiskalnej paragonu, i nie będzie wliczane do podstawy opodatkowania dostawy towaru zaewidencjonowanej na kasie rejestrującej. W tym celu będą wykorzystywane możliwości kasy pozwalające na rejestrację wydań opakowań zwrotnych, poprzez funkcję „opakowania zwrotne wydania” z podaniem liczby i wartości wydanych opakowań. Zwrot opakowań będzie rejestrowany w analogiczny sposób na kasie, a w konsekwencji wnioskodawca będzie w stanie ustalić zarówno, ile w danym okresie wydano opakowań zwrotnych i ile tych opakowań przyjęto od klientów detalicznych.

1) zasadą jest, że podstawa opodatkowania obejmuje także opakowania. W przypadku braku zwrotu opakowania zwrotnego podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość tego opakowania. Stwierdzić zatem należy, że w przypadku niezwrócenia opakowań zwrotnych przez klienta detalicznego wnioskodawca jest zobowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania.

2) w niniejszej sprawie wnioskodawca zastanawia się czy będzie mógł dowolnie ustalić termin zwrotu opakowań zwrotnych np. do 12 miesięcy lub 5 lat, potwierdzając te ustalenia informacją ogólnie dostępną w sklepie lub poprzez zawarcie informacji w części niefiskalnej wydruku paragonu i tym samym podwyższać podstawę opodatkowania w związku z brakiem zwrotu opakowań zwrotnych z upływem tych terminów. W przedmiotowej

sprawie (tj. w przypadku ogólnie dostępnej informacji w sklepie czy zawarcie informacji w części niefiskalnej wydruku paragonu) nie można mówić o zawarciu umowy z nabywcą detalicznym, która zobowiązuje tego nabywcę do zwrotu opakowania w określonym terminie. W takim przypadku to wnioskodawca zobowiązuje się do przyjęcia opakowania zwrotnego, gdy nabywca go przyniesie, a nie nabywca zobowiązuje się do zwrotu opakowania w określonym terminie.

3) należy stwierdzić, że w analizowanym przypadku mamy do czynienia z sytuacją, w której w umowie nie określono terminu zwrotu opakowania zwrotnego. Tym samym, jeżeli wnioskodawca na etapie wydania opakowania zwrotnego pobiera za nie kaucję i nie wlicza go do podstawy opodatkowania, to podstawę opodatkowania należy podwyższyć - zgodnie z art. 29a ust. 12 pkt 2 ustawy VAT - 60. dnia od dnia wydania opakowania.

4) wnioskodawca będzie miał prawo do obniżenia podstawy opodatkowania o wartość zwróconych opakowań zwrotnych, w rozliczeniu za okres, w którym te opakowania zostaną zwrócone. Przy czym dotyczy to tych opakowań, których wartość wcześniej została wliczona do podstawy opodatkowania w związku z brakiem jego zwrotu do 60 dni od dnia wydania, bowiem z opisu sprawy wynika, że wnioskodawca na etapie wydania opakowania zwrotnego pobiera za nie kaucję i nie wlicza go do podstawy opodatkowania.

5) mając na uwadze fakt, że przedmiotem interpretacji jest sprzedaż na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej udokumentowana paragonem z kasy fiskalnej, to brak jest podstaw do wystawiania faktur czy faktur korygujących związanych z opodatkowaniem wydanych opakowań (podwyższeniem podstawy opodatkowania) czy ich zwrotem (obniżeniem podstawy opodatkowania), gdyż sprzedaż nie jest dokumentowana fakturą. Konieczne jest zatem przeliczanie i ewidencjonowanie w inny sposób kwot podwyższenia czy obniżenia podstawy opodatkowania oraz podatku należnego. Wnioskodawca może zatem dokonywać odpowiednich rozliczeń związanych z opakowaniami zwrotnymi stosując np. dokumenty wewnętrzne.

Skutki podatkowe w PCC dysponowania środkami pieniężnymi poprzez ich lokowanie na lokatach bankowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 września 2021 r., sygn. 0111-KDIB4.4014.144.2017.10.BB

W przedmiotowej sprawie działalność gospodarcza spółki (czynnego podatnika VAT) polega na prowadzeniu serwisu internetowego, który umożliwia swoim użytkownikom organizowanie tzw. „zbiórek”. Zbiórka oznacza możliwość pozyskiwania/gromadzenia środków przez danego użytkownika portalu w celu realizacji określonego projektu. Obecnie spółka uzyskuje przychody umożliwiając użytkownikom korzystanie z dodatkowych odpłatnych funkcji serwisu. Spółka przyjmuje również od użytkowników dobrowolne wpłaty wspierające działanie serwisu. W przyszłości spółka rozważa lokowanie środków zgromadzonych na tym rachunku bankowym (w całości lub w części), w okresie trwania zbiórek na lokatach bankowych. Odsetki z tytułu takich lokat stanowiłyby przychód spółki (tj. nie byłyby przekazywane organizatorom). Organizator w dalszym ciągu miałby jednak prawo do wypłaty zgromadzonych w ramach zbiórki środków w dowolnym momencie, w okresie trwania zbiórki. W takim przypadku, jeśli spółka nie dysponowałaby wystarczającą kwotą wolnych środków, lokata bankowa byłaby zrywana, a spółka traciłaby prawo do odsetek (chyba że warunki lokaty przewidywałyby, że jej zerwanie nie oznacza utraty naliczonych odsetek).

Przekazywane pomiędzy użytkownikami serwisu środki pieniężne w dalszym ciągu, w żadnym momencie, nie stają się własnością spółki – mamy do czynienia jedynie z wierzytelnościami organizatorów względem spółki, a także spółki względem banku prowadzącego rachunek bankowy, na którym są przechowywane środki. Spółka nie miałaby również prawa dysponowania tymi środkami (w szczególności, nie mogłaby z nich korzystać w dowolny sposób, np. regulować swoich zobowiązań, inwestować w instrumenty finansowe), z wyjątkiem prawa do ulokowania tych środków na lokacie/lokatach

bankowych. Z uwagi na prowadzenie jednego zbiorczego rachunku bankowego nie jest i nie będzie możliwe określenie, czyje środki pieniężne zostały wpłacone na lokatę, a tym samym nie będzie możliwe określenie, z jakiej konkretnie zbiórki i jaki przychód odsetkowy został uzyskany przez spółkę.

Mając na uwadze, że tytułem prawnym do dysponowania przez spółkę środkami pieniężnymi wpłaconymi organizatorowi przez użytkowników na daną zbiórkę wyłącznie poprzez ulokowanie ich na bezpiecznej lokacie/lokatach bankowych nie będzie żadna z umów nazwanych, wskazanych w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy PCC, a jedynie postanowienia regulaminu, czynność ta nie będzie podlegała opodatkowaniu PCC.

Kwestia uzyskania statusu podatnika CIT przez polski oddział niemieckiej spółki komandytowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.140.2021.3.KS

Z opisu stanu faktycznego wynika, że niemiecka spółka komandytowa, której wnioskodawca jest oddziałem, nie wypełnia warunku wskazanego w art. 1. ust. 3 pkt 2 ustawy CIT, gdyż zgodnie z przepisami niemieckiego prawa podatkowego niemiecka spółka komandytowa nie jest traktowana jako osoba prawna podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych - jest uznawana za transparentną dla potrzeb rozliczeń tego podatku.

W związku z utworzonym oddziałem niemieckiej spółki komandytowej na terytorium Polski opodatkowaniu podatkiem dochodowym w Polsce podlegać będą jej wspólnicy stosownie do posiadanego prawa do udziału w jej zyskach, stratach. Zatem, oddział spółki nie wypełnia znamion spółki, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2021 r., a tym samym, że oddział spółki nie podlega w Polsce opodatkowaniu CIT na podstawie ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2021 roku.

Skutki podatkowe w CIT wniesienia działu budowlanego tytułem wkładu niepieniężnego do spółki celowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 września 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.156.2021.2.RK

Skoro – jak wynika z treści wniosku i jego uzupełnienia – zespół składników materialnych i niematerialnych (dział budowlany), który stanowić będzie przedmiot aportu do spółki celowej, wyodrębniony jest u wnioskodawcy pod względem organizacyjnym i finansowym oraz przeznaczony jest do realizacji określonych zadań gospodarczych i zarazem będzie stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania, a spółka celowa będzie miała możliwość kontynuowa-

nia działalności gospodarczej prowadzonej w ramach ww. zespołu składników, w takim zakresie w jakim obecnie działalność ta prowadzona jest u wnioskodawcy, należy uznać, że przedmiotem aportu – w świetle art. 4a pkt 4 ustawy CIT – będzie ZCP. W konsekwencji, opisywana transakcja nie będzie skutkowałą powstaniem przychodu na podstawie art. 12 ust. 4 pkt 25 lit. b ustawy CIT.

Zatem, zespół składników majątkowych, który stanowić będzie przedmiot aportu spełnia definicję ZCP, zawartą w art. 4a pkt 4 ustawy CIT, a wniesienie działu budowlanego tytułem wkładu niepieniężnego do spółki celowej nie spowoduje powstanie po stronie wnioskodawcy przychodu w rozumieniu ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl